

Et ecce homo... cui nomen Simeon, ... venit... in Templum...
 et... accepit eum in ulnas suas, ... et dixit: "Nunc dimittis
 servum tuum Domine, ... quia viderunt oculi mei salutare
 tuum, ... gloriam plebis tuæ Israel?" Luc. II, 25, 27, 28, 29, 30, 32

—*— DIE II. FEBRUARII. —*—
In Purificatione B. Mariæ Virg.

—*— DUPLEX II. CLASSIS. —*—

S hoc Festum incidit in aliquam Dominicam privilegiatam, transfertur in Feriam ij. tamquam in sedem propriam, translato quocumque Festo duplici ex majoribus, aut alicujus Doctoris Ecclesiae etiam æqualis, non tamen altioris ritus. De alio autem Festo duplici minori vel de Semiduplici occurrente fit Commemor. in utrisque Vesperis et Laudibus cum nona Lectione historica.

Omnia ut in Festis B. Mariæ V. per Annum [191] præter ea quæ hic sunt propria.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ.

1. O admirabile commercium : Creator generis humani, animatum corpus sumens, de Virgine nasci dignatus est : et procedens homo sine semine, largitus est nobis suam Deitatem.

2. Quando natus es ineffabiliter ex Virgine, tunc implætæ sunt Scripturæ :

sicut pluvia in vellus descendisti, ut saluum faceres genus humanum : te laudamus Deus noster.

3. Rubum, quem viderat Moyses incombustum, conservatam agnovimus tuam laudabilem virginitatem : Dei Genitrix intercede pro nobis.

4. Germinavit radix Jesse, orta est stella ex Jacob, Virgo peperit Salvatorem : te laudamus Deus noster.

5. Ecce Maria genuit nobis Salvatorem, quem Joannes videns exclamavit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi, alleluia.

Capitulum. Malach. iij.

Sce ego mitto Angelum meum, et præparabit viam ante faciem meam. Et statim veniet ad templum sanctum suum Dominator, quem vos quaeritis, et Angelus testamenti quem vos vultis.

Hymnus. Ave maris stella. [193]

℞. Respónsum accépit Símeon a Spíritu sancto.

℞. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnif. Aña. Senex púerum portábat, puer autem senem regébat : quem virgo péperit, et post partum virgo permánsit : ipsum quem genuit, adorávit.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, majestátem tuam súplices exorámus : ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus ; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúdem Dóminum.

Commem. præced. Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℞. Justus ut palma.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymnorum dicitur.

Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invit. Ecce venit ad templum sanctum suum Dóminátor Dóminus : * Gau-

de et lætáre Sion, occúrrens Deo tuo.

Ps. Veníte. 2.

In I. Nocturno.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. xiiij.

Locúsus est Dóminus ad Móysen dicens : Sanctífica mihi omne primogénitum quod áperit vulvam in fíliis Israel, tam de homínibus quam de juméntis : mea sunt enim ómnia. Et ait Móyses ad pópulum : Cum introdúxerit te Dóminus in terram Chananaei, sicut jurávit tibi et pátribus tuis, et déderit tibi eam : separábis omne quod áperit vulvam Dómino, et quod primitívum est in pecóribus tuis : quidquid habúeris masculíni sexus, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove : quod si non redémeris, interficies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis, prétió rédimes.

℞. Adórna thálamum tuum Sion, et súcipe Regem Christum : * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem genuit, adorávit. ℞. Accípiens Símeon púe-

rum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. — Quem.

De libro Levítici.

Lectio ij. Cap. xij.

Locúsus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos : Múlier, si suscepto sémine pepéerit másculum, immúnda erit septem diébus juxta dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur infántulus : ipsa vero trigínta tribus diébus manébit in ságuine purificatiónis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in Sanctuárium, donec impleántur dies purificatiónis suæ. Sin autem féminam pepéerit, immúnda erit duábus hebdómádis juxta ritum fluxus ménstrui, et sexagínta sex diébus manébit in ságuine purificatiónis suæ.

℞. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Mariæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sisterent eum Dómino : * Sicut scriptum est in lege Dómini : Quia omne masculínium adápériens vulvam, sanctum Dómino vocabitur. ℞. Obtulérunt pro eo Dó-

mino par túrturum, aut duos pullos columbárum. — Sicut.

Lectio iij.

Cumque expléti fúerint dies purificatiónis suæ, pro filio, sive pro filia, déferet agnum annículum in holocáustum, et pullum colúmbæ sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimonióni, et tradet sacerdoti, qui ófferet illa coram Dómino, et orábit pro ea, et sic mundábitur a proflúvio ságuinis sui. Ista est lex parienti másculum aut féminam. Quod si non invénerit manus ejus, nec potúerit ófferre agnum, sumet duos túrtures vel duos pullos columbárum, unum in holocáustum, et álterum pro peccáto : orábitque pro ea sacerdos, et sic mundábitur.

℞. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum, * Sicut scriptum est in lege Dómini. ℞. Postquam autem impléti sunt dies purgatiónis Mariæ, secúndum legem Móysi, tulérunt illum in Jerúsalem, ut sisterent eum Dómino, — Sicut. Glória Patri. Sicut.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. xiiij. de Temp. p. init.

Lectio iii.

SIC olim prædictum est : Mater Sion dicit : Homo, et homo factus est in ea : et ipse fundavit eam Altissimus. O omnipotentia nascéntis! o magnificentia de cœlo ad terram descendéntis! Adhuc in útero portabatur, et ex útero matris a Joanne Baptista salutabatur. In templo præsentabatur, et a Simeone sene famoso, annoso, probato, coronato agnoscebatur. Tunc cognovit, tunc adoravit, tunc dixit : Nunc Domine, dimittis servum tuum in pace : quia viderunt oculi mei salutare tuum.

℞. Simeon justus et timoratus exspectabat redemptionem Israel : * Et Spiritus sanctus erat in eo.
 ℣. Respósum accepit Simeon a Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini. — Et Spiritus.

Lectio iv.

Differebatur exire de sæculo, ut videret natum, per quem condi-

tum est sæculum. Agnovit infántem senex, factus est in púero puer. Innovatus in ætate, qui plenus erat pietate. Simeon senex ferebat Christum infántem, Christus regébat Simeonis senectutem. Dicitur ei fuerat a Domino, quod non gustaret mortem, nisi videret Christum Domini natum. Natus est Christus, et implétum est desiderium senis in mundi ipsius senectute. Ipse ad senem hominem venit, qui mundum inveteratum invenit.

℞. Respósum accepit Simeon a Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini : * Et benedixit Deum, et dixit : Nunc dimittis servum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum Domine.
 ℣. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo : ipse accepit eum in ulnas suas. — Et.

Lectio vj.

IN isto quidem sæculo diu esse nolébat, et Christum in hoc sæculo videre cupiébat, cantans cum Propheta, et dicens : Ostende nobis Domine mi-

sericordiam tuam, et salutare tuum da nobis. Denique, ut novéritis ita esse istius lætítiam, conclusit, dicens : Nunc dimittis servum tuum in pace : quia viderunt oculi mei salutare tuum. Propheta cecinerunt Conditorem cœli, et terræ in terra cum hominibus futurum : Angelus nuntiavit Creatorem carnis, et spiritus in carne venturum : salutavit Joannes ex útero in útero Salvatorem : Simeon senex Deum agnovit infántem.

℞. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus in templum, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, accepit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum, dicens : * Nunc dimittis Domine servum tuum in pace.
 ℣. Suscipiens Simeon puerum in manibus, exclamavit, dicens. — Nunc. Glória Patri. Nunc.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. ij. c

In illo tempore : Postquam impléti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerusalem,

ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 2. Comment. in Luc.
cap. ij. post init.

Tecce homo erat in Jerusalem, cui nomen Simeon, et homo iste justus et timoratus, exspectans consolationem Israel. Non solum ab Angelis, et a Prophetis, et a pastoribus, sed etiam a senioribus et justis generatio Domini accepit testimonium. Omnis ætas, et uterque sexus, eventorumque miracula fidem astruunt. Virgo generat, stérilis parit, mutus loquitur, Elisabeth prophetat, Magus adorat, útero clausus exsultat, vídua confitetur, justus exspectat.

℞. Suscipiens Jesum in ulnas suas Simeon, exclamavit, et dixit : * Tu es vere lumen ad illuminationem Géntium, et gloriam plebis tuæ Israel.
 ℣. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, et ipse accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit. — Tu es.
 Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viij.

ET bene justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirebat, cúpiens ipse corpóreæ vinculis fragilitátis exsólvi, sed exspéctans vidére promissum : sciébat enim quia beáti óculi qui eum vidérent. Et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit : Nunc dimítte servum tuum Dómine secúndum verbum tuum in pace. Vide justum, velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incípiat esse cum Christo. Dissólvi enim, et cum Christo esse, multo mélius est.

℟. Senex púerum portábat, puer autem senem regébat : * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem genuit, adorávit. **℣.** Accípiens Símeon púerum in má nibus, grátias agens benedixit Dóminum. — Quem. **Gloria Patri.** Quem.

Lectio ix.

SED qui vult dimítteri, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, exspéctet Christum Dómini, accípiat in má nibus Verbum Dei, complectátur opéribus velut quibúsdam

suæ fidei bráchiis : tunc dimittétur, ut non videat mortem, qui viderit vitam. Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectiÓnem plurimórum venisse Dóminum Jesum Christum : ut justórum iniquorúmque mérita discérnat, et pro nostrórum qualitate factórum, iudex verus et justus aut supplicia decérnat, aut præmia.

Te Deum laudámus. 20.

AD LAUDES,**et per Horas, Añæ.**

1. Símeon justus * et timorátus exspectábat redemptiÓnem Ísrael, et Spíritus sanctus erat in eo.

2. Respónsum accépit Símeon * a Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

3. Accípiens Símeon * púerum in má nibus, grátias agens benedixit Dóminum.

4. Lumen ad revelatiÓnem Géntium, et glóriam plebis tuæ Ísrael.

5. Obtulérunt * pro eo Dómino par túrturum,

aut duos pullos columbárum.

Capitulum. Malach. iij.

ECce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante faciém meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum quæritis, et Angelus testaménti quem vos vultis.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum, Sublímis inter sidera, Qui te creávit, párvulum Lactente nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,

Tu reddis almo gérmine : Intrent ut astra flébiles, Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuam, Et aula lucis fúlgida :

Vitam datam per Vírginem

Gentes redemptæ pláudite.

Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Vírgine, Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **℟.** Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Añæ. Cum inducerent púerum Jesum

paréntes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedixit Deum, dicens : Nunc dimíttis servum tuum in pace.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus : ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus ; ita nos faciás purificáti tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam in ℟. br. **℣.** Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM.

Capit. Ecce ego. supra. **℟. br.** Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. **℣.** Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine. **Gloria Patri.** Spécie.

℣. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **℟.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.**Capitulum. Malach. iij.**

ECce véniet, dicit Dóminus exercítuum : et quis póterit cogitare diem advéntus ejus, et quis stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi ignis con-

flans, et quasi herba ful-
lónum.

R. br. Adjuvabit eam,
* Deus vultu suo. Adjuváb-
bit. **V.** Deus in médio ejus,
non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et
praelégit eam. **R.** In ta-
bernáculo suo habitare fa-
cit eam.

AD NONAM.

Capitulum. Malach. iij.

ET placébit Dómino sa-
crificium Juda, et Je-
rúsalem sicut dies sæculi,
et sicut anni antiqui, dicit
Dóminus omnipotens.

R. br. Elégit eam Deus,
* Et praelégit eam. Elégit.
V. In tabernáculo suo
habitare facit eam. Et
praelégit. Glória Patri.
Elégit.

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

IN II. VESPERIS.

**Añæ et Capit. de Laudi-
bus.** 666. Psalmi et Hymn.
ut in Festis B. M. V. [191]

V. Respónsum accépit
Simeon a Spíritu sancto.
R. Non visúrum se mor-
tem, nisi vidéret Christum
Dómini.

Ad Magnif. Aña. Hódie
beata Virgo María púe-

rum Jesum præsentávit in
templo, et Simeon replé-
tus Spíritu sancto accé-
pit eum in ulnas suas, et
benedíxit Deum in ætér-
num.

Deinde Comm. sequentis.

DIE III. FEBRUARII.

S. Blasii

Episcopi et Martyris.

Aña. Iste sanctus pro
lege Dei sui certávit us-
que ad mortem, et a ver-
bis impiórum non tímuit :
fundátus enim erat supra
firmam petram.

V. Glória et honóre.

Oratio.

DEus, qui nos beati Blá-
sii Mártyris tui at-
que Pontíficis ánnua so-
lemnitate lætificas : con-
cede propítius, ut cujus
natalítia cólimus, de ejús-
dem étiam protectióne
gaudeámus. Per Dómi-
num.

Lectio iij.

BLásius, Sebáste in
Arménia cum vir-
tutum laude floré-
ret, ejúsdem civitátis Epí-
scopus eligitur. Qui quo
témpe Diocletíanus in-
satiábilem crudelitátem
in Christiános exercébat,
se in spelúncam ábdidit
montis Argæi : ubi tám diu

látuit, dum ab Agricolái
præsidis militibus venán-
tibus deprehénsus, et ad
præsidem ductus, ejús-
su conjéctus est in vincu-
la. Quo in loco multos
ægrótos sanávit, qui ad
Blásium ejus fama sancti-
tátis addúcti, deferebán-
tur. In illis puer fuit, qui
desperáta a médicis salú-
te, transversa spina fáuci-
bus inhærente, ánimam
agébat. Productus autem
ad præsidem Blásius sem-
el et iterum, cum nec
blandítiis, nec minis ad-
dúci posset, ut diis sacrifi-
cáret, primum virgis cæ-
sus, deinde in equúleo fér-
reis pectínibus dilaniátus
est : postrémo dempto cá-
pite, illústre fidei testimó-
nium Christo Dómino de-
dit, tertio Nonas Februárii.
Te Deum laudámus. 20.

Ad Laudes, Aña. Qui
odit ánimam suam in hoc
mundo, in vitam ætér-
nam custódit eam.

V. Justus ut palma.

DIE IV. FEBRUARII.

S. Andreæ Corsini

Episcopi et Confessoris.

Duplex.

**Omnia de Comm. Conf.
Pont.** [70] præter sequen-
tia. (m. t. v.)

Oratio.

DEus, qui in Ecclesia
tua nova semper in-
stáuras exémpla virtú-
tum : da pópulo tuo beati
Andréæ Confessoris tui
atque Pontíficis ita sequi
vestigia, ut assequátur et
præmia. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

Si vero hoc Festum cele-
bretur in Quadrag. Lect.
j. Noct. sumuntur ex Com-
muni Conf. Pont. Fidélis
sermo. [73] et nona Lectio
legitur de Homilia Feriæ,
cum Commem. de ea in
Vesp. et Laud. Quod ser-
vatur in aliis Festis tem-
pore Quadragesimæ.

In II. Nocturno.

Lectio íb.

ANdréam Floréntiæ
ex nóbili Corsinó-
rum familia na-
tum, paréntes précibus a
Deo impetrárun, et beá-
tæ Virgini spondérunt.
Qualis autem futúrus es-
set, divíno præsióio, án-
tequam nascerétur, ostén-
sum est : nam mater grá-
vida sibi visa est per
quiétem lupum edidisse,
qui ad Carmelitárum
ædem pergens, in ipso
templi vestibulo statim
in agnum convérsus est.

Adolēscens pie et ingēnue educātus, cum sensim ad vītia declināret, sæpe a matre increpātus fuit. Ubi autem cognōvit, se parētum voto Deiparæ Virgini dicātum fuisse, Dei amore succēsus, deque visu matris admōnitus, Carmelitārum institūtum amplēxus est, in quo vāriis tentatiōnibus a dæmone vexātus, nunquam tamen pōtuit a religiōnis propōsito dimoveri. Mox Lutētiam missus, emēso studiōrum currīculo, et lāurea donātus, in pātriam revocātus, suīque ordīnis regīmini in Etrūria præfīcitur.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliābitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus.

Lectio h.

Interea Fesulāna Ecclēsia suo viduāta pastōre, eum sibi Episcopum elēgit : quo mūnere se indīgnum aestimans, diu lātuit ignōtus, donec pūeri voce mirābiliter loquētis prōditus, et extra urbem invēntus, ne divīnæ contradīceret voluntāti, epi-

scopātum suscepit. Ea dignitate auctus, humilitāti, quam semper coluerat, impēsius incūbuit : et pastorālī sollicitūdini misericōrdiam in pāuperes, liberalitatem, oratiōnis assiduitatem, vigīlias, aliāsque virtūtes adjūxit, et spiritu etiā prophētico clarus fuit ; adeo ut ejus sanctitas ab omnibus celebrarētur.

℞. Pōsui adjutōrium super potētem, et exaltāvi elēctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliābitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio h.

His permōtus Urbānus quintus, ad sedādas Bonōniæ turbas, Andréam legātum misit : quo in mūnere multa perpessus, civium ōdia, quæ ad interneciōnem exārserant, summa prudētia restīxit : tum restitūta tranquillitāte, ad prōpria revērsus est. Nec multo post assiduis labōribus, et voluntāria carnis maceratiōne confectus, ōbitus die a beāta Virgine sibi prædicto, ad cōlēstia regna migrāvit, anno Dōmini

millesimo tercentésimo septuagésimo tertio, ætatis suæ septuagésimo primo. Quem Urbānus octāvus multis magnisque mirāculis clarum Sanctōrum número ascripsit. Ejus corpus Florētiæ in ecclēsia sui ordīnis quiescit, et mājima civium veneratiōne colitur, quibus non semel in præsentī discrimine præsidio fuit.

℞. Iste est. [78]

In iij. Nocturno, Homilia. Lectio sancti Evangēlii. de Comm. j. loco. [81]

Vesp. a Capit. de seq.

DIE V. FEBRUARII.

S. Agathæ

Virg. et Mart. Duplex.

IN I. VESPERIS.

Quando dicuntur integræ, Añæ de Laud. 678. Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2]

Capitulum et Hymnus ut in Laudibus. 679.

℣. Spēcie tua.

Ad Magnif. Añæ. Stans beāta Agatha in medio cārceris, expānsis mānibus orābat ad Dōminum: Dōmine Jesu Christe, magister bone, grātias tibi ago, qui me fecisti vincere tormēta carnificum :

Jube me Dōmine ad tuam immarcescibilem glóriam feliciter pervenire.

Oratio.

Deus, qui inter cetera potētiæ tuæ mirācula etiā in sexu fragili victōriam martyrii contulisti : concēde propītius, ut qui beāte Agathæ Virginis et Mātyris tuæ natalitia cōlimus, per ejus ad te exēpla gradiāmur. Per Dōminum.

Deinde fit Commemor. præced. Añæ. Amāvit eum Dōminus, et ornāvit eum : stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradīsi coronāvit eum. ℣. Justum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Virgīnum Dōminum, * Venite adorēmus. Ps. Venite. 2.

Hymnus.

Virginis Proles, Opifexque Matris, Virgo quem gessit, peperitque Virgo ; Virginis partos cānimus decōra

Morte triūmpos.

Hæc enim palmæ dūplicis beāta

Sorte, dum gestit fragilem domāre

Cōrporis sexum ; dōmuit cruentum

Cæde tyrānum.

Unde nec mortem, nec
amíca mortis
Mille pœnarum génera
expavéscens,
Sánguine effúso méruiť
serénúm
Scándere cœlum.

Hujus orátu Deus alme
nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus
alúm

Péctore carmen.

Sít decus Patri, genitæ-
que Proli,
Et tibi compar utriúsqúe
virtus
Spíritus semper, Deus
unus omni
Témporis ævo.

Amen.

In I. Nocturno.

Añã. Ingénua sum,* et
ex spectábili génerē, ut
omnis parentéla mea te-
státur.

**Psalmi j. et ij. Noct. de
Communi unius Mart. [28]**

Añã. Summa ingenú-
tas ista est, in qua sérvit-
us Christi comprobátur.

Añã. Ancílla Christi sum,
ídeo me osténdo serví-
lem habére persónam.

V. Spécie tua et pulchri-
túdine tua. **R.** Inténde,
prósperē procéde, et re-
gna.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. lj.

Confítébor tibi Dó-
mine Rex, et col-
laudábo te Deum
Salvatórem meum. Confi-
tébor nómini tuo : quón-
iam adjútor et protéctor
factus es mihi, et liberásti
corpus meum a perditíone,
a láqueo linguæ iní-
quæ, et a lábiis operán-
tium mendácium, et in
conspéctu astántium fa-
ctus es mihi adjútor. Et
liberásti me secúndum
multitúdinem misericór-
diæ nóminis tui a rugíen-
tibus, præparátis ad
escam, de mánibus quæ-
réntium ánimam meam,
et de portis tribulatiónum
quæ circumdedérunt me :
a pressúra flammæ, quæ
circúmdedit me, et in mé-
dio ignis non sum æstuá-
ta : de altitúdine ventris
íferi, et a lingua coin-
quináta, et a verbo men-
dácii, a rege iníquo, et a
lingua injústa.

R. Dum torquerétur beá-
ta Agatha in mamílla grá-
viter, dixit ad júdicem :
* Impie, crudélis, et dire-
tyránne, non es confúsus
amputáre in fémína, quod
ipse in matre suxísti?
V. Ego enim hábeo ma-

míllas íntegras intus in
ánima mea, quas ab in-
fántia Dómino consecrá-
vi. — Impie.

Lectio ij.

Laudábit usque ad
mortem ánima mea
Dóminum, et vita mea
appropínquans erat in in-
férno deórsum. Circum-
dedérunt me úndique, et
non erat qui adjuváret.
Respiciens eram ad adju-
tóriúm hóminum, et non
erat. Memoráta sum mi-
sericórdiæ tuæ Dómine,
et operatiónis tuæ, quæ a
sæculo sunt : quóniam
éruis sustinéntes te Dó-
mine, et líberas eos de
mánibus géntium.

R. Agatha lætíssime et
gloriánter ibat ad cárce-
rem, * Quasi ad épulas
invitáta : et agónem suum
Dómino précibus com-
mendábat. **V.** Nobilíssimis
orta natalibus, ab ignóbili
gaudens trahebátur ad
cárcerem. — Quasi ad
épulas.

Lectio iij.

Exaltásti super terram
habitatiónum meam,
et pro morte defluente de-
precáta sum. Invocávi Dó-
minum Patrem Dómini
mei, ut non derelínquat
me in die tribulatiónis

meæ, et in témpore su-
perbórum sine adjutório.
Laudábo nomen tuum as-
sídue, et collaudábo illud
in confessiône, et exaudí-
ta est orátio mea. Et líbe-
rásti me de perditíone, et
eripuísti me de témpore
iníquo. Proptérea confíté-
bor, et laudem dicam tibi,
et benedicam nómini Dó-
mini.

R. Quis es tu, qui vení-
sti ad me curáre vúlnera
mea? ego sum Apóstolus
Christi : nihil in me dúbi-
tes filia : ipse me misit ad
te, * Quem dilexísti mente,
et puro corde. **V.** Nam et
ego Apóstolus ejus sum,
et in nómine ejus scias te
esse curándam. — Quem.
Gloria Patri. Quem.

In II. Nocturno.

Añã. Agatha sancta di-
xit : Si feras mihi pro-
míttis, audíto Christi nó-
mine mansuésunt.

Añã. Si ignem adhíbeas,
rorem mihi salvíficum de
cœlo Angeli ministrábunt.

Añã. Agatha lætíssime
et gloriánter ibat ad cár-
cerem, quasi ad épulas in-
vitáta : et agónem suum
Dómino précibus com-
mendábat.

V. Adjuvábit eam Deus
vultu suo. **R.** Deus in mé-

dio ejus, non commovebitur.

Lectio ib.

AGatha virgo, in Sicilia nobilibus paréntibus nata, quam Panormitáni et Catanénses civem suam esse dicunt, in persecutióne Décii imperatóris Cátanæ gloriósi martyrii coronam consecúta est. Nam cum pari pulchritúdinis et castitátis laude commendaretur, Quintiánus Sicíliæ prætor, ejus amóre captus est. Sed cum, tentáta modis ómnibus ejus pudicitia, Agatham in suam sententiam perducere non posset, cristiánæ superstitionis nómine comprehensam, Aphrodisiæ cuiquam mulieri depravándam tradit. Quæ Aphrodisiæ consuetúdine cum de constantia coléndæ cristiánæ fidei, et servándæ virginitátis removéri non posset: nuntiat illa Quintiáno, se in Agatha operam pérdere. Quare ille ad se virginem addúci jubet: et, Nonne, inquit, te pudet nobili género natam, húmitem et servilem Christianórum vitam præstantior est cristiána

humílitas et sérvitus, regum ópibus ac supérbia.

R. Ego autem adjúta a Dómino, perseverábo in confessiõe ejus, qui me salvam fecit, * Et consolátus est me. **V.** Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, qui misisti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea. — Et.

Lectio b.

Quamóbrem irátus prætor hanc ei optiõnem dat, velitne pótius venerári deos, an vim tormentórum subire. At illa constans in fide, primum cólaphis cæsa mittitur in cárcerem: unde postridie edúcta, cum in sententia permanéret, admótis candéntibus lámínis in equúleo torquétur: tum ei mamílla abscínditur. Quo in vúlnerè Quintiánus appellans virgo, Crudélis, inquit, tyránne, non te pudet amputáre in fémina, quod ipse in matre suxisti? Mox conjécta in víncula, sequénti nocte a sene quodam, qui se Christi Apóstolum esse dicebat, sanáta est. Rursum evocáta a prætore, et in Christi confessiõe perseverans, in acútis testu-
lis, et candéntibus carbó-

nibus ei subjéctis voluntatur.

R. Ipse me curávit, qui per Apóstolum Petrum in custódia me confortávit, pro eo quod jussa sum suspénderi in equúleo. * Propter fidem castitátis adjuva me Dómine Deus meus, in tortúra mamíllarum meárum. **V.** Ipse me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere. — Propter.

Lectio bj.

Quo tempore ingéni terræmótu urbs tota contrémuit, ac duo parietes corruéntes, Silvínus et Falcónius íntimos prætoris familiáres oppressérunt. Quare veheménter commóta civitáte, véritus pópuli tumúltus Quintiánus, Agatham semimórtuam clam redúci imperat in cárcerem. Quæ sic Deum precáta: Dómine, qui me custodisti ab infántia, qui abstulisti a me amórem sæculi, qui me carníficum tormentis superiorem præstitisti, áccipe ánimam meam. Ea in oratiõe migrávit in cœlum, Nonis Februárii: cuius corpus a Christiánis sepelítur.

R. Vidisti Dómine, et spectásti agómine meum, quómmodo pugnávi in stádio: sed quia nólui obedire mandátis princípum, * Jussa sum in mamílla torquéri. **V.** Propter veritatem et mansuetúdinem et justítiam. — Jussa Glória Patri. Jussa.

In III. Nocturno.

Añ. Nisi diligénter perféceris corpus meum a carníficibus attrectári, non potest ánima mea in paradísus Dómini cum palma intráre martyrii.

Psalmus r.

IN Dómino confido: quómmodo dicitis ánimæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccátore intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respiciunt: * pálpbræ ejus intérogant filios hóminum.